

*THE ITALIAN
CONNECTION*

GEZONGEN TEKSTEN · TEXTES CHANTÉS

MUSIC

30 SEPT. '18

GROTE ZAAL HENRY LE BŒUF ·
GRANDE SALLE HENRY LE BŒUF

GIOVANNI PAOLO COLONNA
MESSA A 5 VOCI CONCERTATA
CON STRUMENTI

Kyrie

Kyrie eleison.
Christe eleison.
Kyrie eleison.

Gloria

Gloria in excelsis Deo
et in terra pax hominibus bonae voluntatis.
Laudamus te, benedicimus te, adoramus te,
glorificamus te.
Gratias agimus tibi propter magnam
gloriam tuam,
Domine Deus, Rex caelestis,
Deus pater omnipotens.
Domine Fili unigenite, Jesu Christe,
Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris;
qui tollis peccata mundi,
miserere nobis;
qui tollis peccata mundi,
suscipe deprecationem nostram;
qui sedes ad dexteram Patris,
miserere nobis.
Quoniam Tu solus Sanctus, Tu solus Dominus,
Tu solus Altissimus,
Jesu Christe,
cum Sancto Spiritu
in gloria Dei Patris.
Amen.

Kyrie

Heer, ontferm u over ons
Christus, ontferm u over ons
Heer, ontferm u over ons.

Gloria

Eer aan God in den hoge
en vrede op aarde aan de mensen die Hij
liefheeft.
Wij loven U. Wij prijzen en aanbidden U.
Wij verheerlijken U en zeggen U
dank voor uw grote heerlijkheid.
Heer God, hemelse Koning, God
almachtige Vader;
Heer, eniggeboren Zoon, Jezus Christus;
Heer God, Lam Gods, Zoon van de Vader;
Gij die wegneemt de zonden der wereld,
ontferm U over ons;
Gij die wegneemt de zonden der wereld,
aanvaard ons gebed;
Gij die zit aan de rechterhand van de Vader,
ontferm U over ons.
Want Gij alleen zijt de Heilige. Gij alleen
de Heer.
Gij alleen de Allerhoogste: Jezus Christus.
Met de Heilige Geest in de heerlijkheid van
God de Vader.
Amen.

Kyrie

Seigneur, aie pitié
O Christ, aie pitié
Seigneur, aie pitié

Gloria

Gloire à Dieu, au plus haut des cieux
et paix sur la Terre aux hommes qu'il aime.
Nous te louons,
nous te bénissons, nous t'adorons, nous te
glorifions,
nous te rendons grâce pour ton immense gloire.
Seigneur Dieu, Roi du Ciel,
Dieu le Père tout-puissant.
Seigneur Fils unique Jésus-Christ,
Seigneur Dieu, Agneau de Dieu, le Fils du Père,
Toi qui enlèves le péché du monde, prends pitié
de nous.
Toi qui enlèves le péché du monde,
reçois notre prière.
Toi qui es assis à la droite du Père, prends pitié
de nous.
Car Toi seul es Saint,
toi seul es Seigneur,
toi seul es le Très-Haut,
Jésus-Christ, avec le Saint Esprit,
dans la gloire de Dieu le Père.
Amen.

Credo

Credo in unum Deum,
Patrem omnipotentem,
factorem caeli et terrae,
visibilium omnium et invisibilium.
Et in unum Dominum Jesum Christum
Filium Dei unigenitum.
Et ex Patre natum ante omnia saecula.

Deum de Deo, lumen de lumine,
Deum verum de Deo vero.
Genitum, non factum, consubstantialem Patri:
per quem omnia facta sunt.
Qui propter nos homines, et propter nostram
salutem descendit de caelis.
Et incarnatus est de Spiritu sancto ex
Maria Virgine:
Et homo factus est.
Crucifixus etiam pro nobis:
sub Pontio Pilato passus, et sepultus est.
Et resurrexit tertia die, secundum Scripturas.
Et ascendit in caelum:
sedet ad dexteram Patris.
Et iterum venturus est cum gloria,
iudicare vivos et mortuos:
cujus regni non erit finis.
Et in Spiritum sanctum, Dominum,
et vivificantem: qui ex Patre Filioque procedit.
Qui cum Patre et Filio simul adoratur, et
conglorificatur: qui locutus est per Prophetas.

Et unam, sanctam, catholicam,
et apostolicam Ecclesiam.
Confiteor unum baptismum in remissionem
peccatorum.
Et expecto resurrectionem mortuorum.
Et vitam venturi saeculi.
Amen.

Credo

Ik geloof in één God,
de almachtige Vader,
Schepper van hemel en aarde,
van al wat zichtbaar en onzichtbaar is.
En in één Heer, Jezus Christus,
eniggeboren Zoon van God,
vóór alle tijden geboren uit de Vader.

God uit God, Licht uit Licht,
ware God uit de ware God.
Geboren, niet geschapen, één in wezen met de
Vader, en dóór Wie alles geschapen is.
Hij is voor ons, mensen, en omwille van ons heil
uit de hemel neergedaald.
Hij heeft het vlees aangenomen door de
heilige Geest uit de Maagd Maria,
en is mens geworden.
Hij werd voor ons gekruisigd, Hij heeft geleden
onder Pontius Pilatus en is begraven.
Hij is verrezen op de derde dag, volgens de
Schriften. Hij is opgevaren ten hemel zit aan de
rechterhand van de Vader.
Hij zal wederkomen in heerlijkheid om te
oordelen levenden en doden. En aan zijn Rijk
komt geen einde.
Ik geloof in de heilige Geest, die Heer is en het
leven geeft; die voortkomt uit de Vader en de
Zoon; die met de Vader en de Zoon te zamen
wordt aanbeden en verheerlijkt; die gesproken
heeft door de profeten.
Ik geloof in de éne, heilige, katholieke en
apostolische kerk.
Ik belijd één doopsel tot vergeving van
de zonden.
Ik verwacht de opstanding van de doden,
en het leven van het komend Rijk.
Amen.

Credo

Je crois en un seul Dieu,
Le Père tout-puissant,
créateur du ciel et de la terre, de l'univers
visible et invisible.
Je crois en un seul Seigneur, Jésus-Christ,
le Fils unique de Dieu, né du Père avant tous
les siècles ;

Il est Dieu, né de Dieu, lumière, née de la
lumière, vrai Dieu, né du vrai Dieu,
Engendré, non pas créé, de même nature que
le Père, et par lui tout a été fait.
Pour nous les hommes, et pour notre salut,
il descendit du ciel ;
Par l'Esprit-Saint,
il a pris chair de la Vierge Marie,
et s'est fait homme.
Crucifié pour nous sous Ponce Pilate, il souffrit
sa passion et fut mis au tombeau.
Il ressuscita le troisième jour, conformément
aux écritures, et il monta au ciel ; il est assis à la
droite du Père.
Il reviendra dans la gloire, pour juger les vivants
et les morts ; et son règne n'aura pas de fin.

Je crois en l'Esprit-Saint, qui est Seigneur et qui
donne la vie ; il procède du Père et du Fils.
Avec le Père et le Fils, il reçoit même adoration
et même gloire ; il a parlé par les prophètes.

Je crois en l'Église, une, sainte, catholique et
apostolique.
Je reconnais un seul baptême pour le pardon
des péchés.
J'attends la résurrection des morts,
et la vie du monde à venir.
Amen.

ANTONIO DRAGHI

EL PROMETEO

Fragmenten uit het opera · Extraits de l'opéra

ACTO I

Apariencia Maritima

SCENA I

Prometeo, Tetis y Pelèo

Descubrese la Diosa Tetis sobre el Mar, en una concha, acompañada de Nereidas, y Tritones, y à los lados de las dos riberas, Prometeo, y Pelèo Principes, que la vienen atendiendo, y diciendo, mientras Je acerca, los figuientes verfos.

Prometeo
Soberana Hermosura,
Que en Campos de diamantes,
Del Mar eres Aurora,
En flores convirtiendo sus Cristales.

Pelèo
Beldad, aunque divina,
Humana, en loque atraes,
Que el Mar haciendo Cielo,
Illustras Sol, quanta à tu vista arde.

Prometeo
Perfeccion peregrina,
Que uniendo extremidades, Diosa, y Mujer
te ostentas,
Por dar vida à quien muere de mirarte.

Pelèo
Madre de Amor mas bella,
Sì el titulo de Madre
Logro mirarse nunca,
En quien no pudo merecerla nadie.

Prometeo
Rendido à tu Belleza, Consagra en tus Altares
Prometeo, que te adora,
Del corazon preciosas libertades.

BEDRIJF I

Zeetafereel

SCENE I

Prometheus, Thetis en Peleus

Thetis in de zee, omgeven door Nereïden en Tritonen, en elk op een andere oever Prometheus en Peleus, die haar staan op te wachten en intussen zingen.

Prometheus
O schitterende schoonheid,
Lieflijk licht van de zee,
Die de kristallen van de diamantvelden
In bloemen heeft omgetoverd.

Peleus
Je schoonheid is goddelijk, en tegelijk
Menselijk door jouw bekoorlijkheid,
Die de zee tot de hemel maakt, Jij bent de zon
voor zij die branden als ze jou zien.

Prometheus
Summum van perfectie,
Jij verenigt extremen
Jij bent zowel moeder als godin,
Schenkt leven aan hij die sterft om je te aanbidden.

Peleus
Mooïste moeder van de Liefde,
Alsof de benaming moeder
Ooit kan zijn gegeven
Door degene die die nooit kan verdienen.

Prometheus
Overgeleverd aan jouw schoonheid,
Prometheus die jou aanbidt, Heiligt jouw altaar
Met zijn hart, u gul geschonken.

ACTE I

Scène maritime

SCÈNE I

Prométhée, Thétis et Pélée

Thétis en mer, accompagnée par Néréïde et Tritons et sur l'une et l'autre rive, les princes Prométhée et Pélée qui l'attendent, tandis qu'ils chantent.

Prométhée
Ô souveraine beauté, Aimable
Aurore des mers
Qui avez converti en fleurs
Les cristaux de ses champs de diamant.

Pélée
Beauté, bien que divine,
Humaine par l'attrance que tu inspires,
Qui fait de la mer un ciel,
Tu éclaires le soleil de ceux qui brûlent à ta vue.

Prométhée
Perfection extraordinaire,
Qui unissant les extrêmes,
Révèle en toi la mère et la déesse,
Donne la vie à celui qui meurt de t'admirer.

Pélée
Mère la plus belle de l'Amour,
Sì le nom de mère
A pu jamais être observé
Par celui qui jamais ne put le mériter.

Prométhée
Esclave de ta beauté, Prométhée qui t'adore
Consacre ton autel
Avec la précieuse générosité de son cœur.

Pelèo
Trofèo de tus ojos,
De tu Beldad amante,
Pelèo, de alma, y vida,
Te ofrece el mas gustoso vafallàje.

Prometeo
Sí es no te amar, al verte,

Pelèo
Sí à quien te vè, es no amarte,

Prometeo
Imposible,

Pelèo
Imposible,

Los dos
No en breve vista Amor tan mucho estrañes.

Tetis
Joven discreto, y galan,
Cuyo enternecido acento, (à *Pelèo*)
Alma fue apenas del viento,
Quando de mi pecho Iman,
Mancebo, à cuya osadia
Mi beldad fue ingrato objeto, (à *Prometeo*)
Y de quien poder secreto
Sí te impele, me desvia.
Sabe, si es verdad tu Amor (à *Pelèo*)
Que Tetis te corresponde:
Y tu, que pretendes, donde (à *Prometeo*)
Serà tu premio el rigor.
Sigue tu pues el cuydado (al uno)
Que mi fee te ha merecido.
Y à lo menas tu, en mi olvido, (al otro)
Logra lo desengasiado.
Mientras yo, que sin mi eftoy,
Aunque toda estoy conmigo;
Por la razon que me obligo (al uno)
De ti, de ti no la voy.
(al otro)
Y agradeced tan estraño
Modo de haceros favor;
Pues fi à uno pago en Amor,
Pago al otro en desengaño.

Peleus
Gevallen voor je mooie ogen,
Aanbidder van jouw schoonheid,
Biedt Peleus je met hart en ziel
Een hoogst welvoeglijk eerbetoon.

Prometheus
Je zien en niet van je houden...

Peleus
Niet van je houden als men je ziet...

Prometheus
Dat is onmogelijk.

Peleus
Dat is onmogelijk.

Samen.
Liefde, wees toch niet zo verrast van zo'n oogopslag.

Thetis (tegen Peleus)
Jongeman, zo verstandig en galant,
Je vertederende woorden
Waren nauwelijks aan je mond ontsnapt,
Toen ze mijn hart al troffen.
Stoutmoedig is degene, (tegen *Prometheus*)
Die mijn schoonheid niet waardeert.
Als een donker gevoel je prikkelt
Heb ik daar geen medelijden mee.
Weet, dat als je liefde oprecht is, (tegen *Peleus*)
Thetis ze beantwoordt.
En jou, die je als vrijer aandient, (tegen *Prometheus*)
Zal ik met koelheid bejegenen.
Ga door met je hoffelijke gebaren (tegen *Peleus*)
Waarmee jouw liefde mij heeft geraakt.
En jou zal ik vergeten (tegen *Prometheus*)
En zo uit je droom helpen.
Maar ik, ik ben mezelf niet meer,
Terwijl ik toch niet veranderd ben.
Enerzijds drijft de rede mij naar jou (tegen *Peleus*)
En anderzijds keert ze me van hem af.
(tegen *Prometheus*)
Zie wat een vreemde manier
Om gunsten te verlenen:
De een zijn deel is liefde,
De ander zijn deel is ontgoocheling.

Pélée
Trophée de tes beaux yeux,
Amant de ta beauté,
Pelée, de son cœur et de son âme,
T'offre le plus déférent hommage.

Prométhée
Te voir et ne point t'aimer...

Pélée
Ne pas t'aimer en t'admirant...

Prométhée
C'est impossible.

Pélée
C'est impossible.

À deux
Amour, ne sois pas si surpris d'un tel coup d'œil.

Thétis (à Pélée)
Jeune homme avisé et galant,
Ton accent attendri
Fut à peine l'âme du vent,
Quand mon cœur fut attiré.
À l'audace de qui, (à *Prométhée*)
Ma beauté fut un objet ingrat,
Si un obscur sentiment t'anime,
Je n'en éprouve aucune pitié.
Sache, puisque ton amour est sincère, (à *Pélée*)
Que Thétis le partage.
À toi, qui es le prétendant, (à *Prométhée*)
Ma rigueur sera ta récompense.
Poursuis donc tes douces attentions (à *Pélée*)
Que ton amour a fait naître chez moi.
Et toi au moins, par mon oubli (à *Prométhée*)
Tu seras désabusé.
Tandis que moi, je ne suis plus moi-même,
Alors que je suis tout entière avec moi,
Car d'un côté la raison me porte vers toi (à *Pélée*)
Alors que de l'autre elle m'en détourne.
(à *Prométhée*)
Appréciez donc une si étrange façon
De procurer des faveurs :
Car si l'un je le paye en amour,
L'autre, je le paye en désillusion.

SCENA 3

Prometeo y Nisèa

Prometeo

Bueno has quedado corazon amante,
Vivo al dolor, y à los alivios muerto:
Pese à mis ojos, cuya vifta errante,
Cierto halló el mal, y solo el bien incierto.

Muera, muera, quien muere
Por que quiere lo mifmo, que no quiere.
Pues morir, à olvidàr; ya que mis ojos
De fu fer propio en el cristal, beviendo
El veneno, que es caufa à mis enoJos
No vieron el peligro de eftar viendo:
Mas ay! que à Amor rendido,
Solo fabrè olvidar del olvido.
Morir serà el remedio de mi engaño.

Sale Nisèa, fin dejarfe ver de Prometeo.

Nisèa

Amante de Prometeo, aunque callada,
Clicie soy de sus pasos, en mi :
Alli està.

Prometeo

Morir quiero, ay suerte airada!
Que no podrè aunque quiero;
Pues solo morirè, de que no muero.

Nisèa

Que inquieto està, que triste, y pensativo:
Quien pudiera decirle, que le adoro: (*à parte*)
Yo llego: sepa, que de verle vivo:

Pero no puedo, aunque en su ausencia lloro:
Que à vista de la llama,
Siempre es el que habla menos, quien mas ama.

SCENE 3

Prometheus en Nicaea

Prometheus

Hoe heb jij, liefhebbend hart,
Kunnen sterven van hoop en leven met
zoveel pijn?
Mijn arme dwalende ogen vonden
Het ongeluk gewis, maar het geluk ongewis.
Laat hem sterven, hij die sterft
Om hetzelfde te willen en niet te willen.
Sterven dus, of vergeten, want mijn ogen,
Die het gif uit de beker drinken
Van haar zijn, de oorzaak van mijn kwelling,
Hebben het gevaar in haar niet ontwaard.
Helaas, eens ik me aan mijn liefde heb overgegeven,
Kan ik alleen de vergetelheid vergeten.
En sterven is de oplossing voor mijn fout.

Nicaea verschijnt zonder dat Prometheus
haar ziet

Nicaea

Ik hou stiekem van Prometheus,
Maar helaas heeft hij geen oog voor mij.
Kijk, daar komt hij.

Prometheus

Ik wil sterven, ach wat is het lot wreed!
Maar ik kan niet, zelfs al wil ik het;
Dus moet ik wel sterven omdat ik niet kan sterven.

Nicaea (terzijde)

Wat ziet hij er gekweld uit, droevig en piekerend!
Wat zegt hij toch, hij die ik aanbid?
Ik ga dichterbij, laat hem weten wat ik voel:

Maar ik durf niet, ook al huil ik als hij er niet is.
Want als de vlam verschijnt,
Wordt wie het minste zegt het meest door
liefde verteerd.

SCÈNE 3

Prométhée et Nisée

Prométhée

Comment as-tu pu, cœur aimant,
Mourir à l'espoir et vivre à tant de douleur ?
Mes pauvres yeux, dont le regard errant
Trouva le malheur certain et le bonheur incertain.
Qu'il meure donc celui qui meurt
De vouloir et de ne pas vouloir la même chose.
Mourir donc, ou oublier, puisque mes yeux
Buvant dans la coupe le poison
De son être propre, qui est la cause de mon
tourment,
N'ont pas vu le danger dans son propre reflet.
Mais, hélas, une fois rendu à mon amour,
Je saurai seulement oublier l'oubli.
Et mourir sera le remède à mon erreur.

Arrive Nisée, sans être vue de Prométhée.

Nisée

J'aime Prométhée en silence,
Je suis, pour mon malheur, la Diane de ses pas.
Le voici qui vient.

Prométhée

Je veux mourir, ah sort cruel !
Mais je ne peux, même si je le veux ;
Ainsi, je ne peux que mourir de ne pas mourir.

Nisée (en aparté)

Comme il semble tourmenté, triste et pensif !
Qui pourrait lui dire que je l'adore ?
Je me rapproche, qu'il sache que je vis de le voir :

Mais je n'ose pas, bien que je pleure en
son absence.
Car à la vue de la flamme,
Celui qui parle le moins aime le plus.

SCENA 6*Tetis*

Si en medio de ser divina,
 En lo que mi pecho inclina
 Carezco de libertad;
 Que me vale la Deidad?
 Sí no puedo hacer felice
 Mi amante; por que infelice
 Carezco de libertad;
 Que me vale la Deidad?
 Sí quando à Pelèo desèo,
 Para lograr à Pelèo
 Carezco de libertad;
 Que me vale la Deidad?

SCENA 11*Musica de Nereydas y Tritones*

Las Bodas, que en casto himeno,
 Del grande Nerèo,
 La Hija gentil, Con jove emplèo
 Amante, y feliz,
 Celèbra, y ufàno el salubre país:
 Amante, y feliz.
 Celèbra, y vfàno el falobre Pais:
 Cantad, venid, cantad,
 Nereydas hermosas, Deidàdes dichosas,
 Y en dulces acentos, de primores mil de Jove,
 Las glorias de Tetis vitorias,
 Y de Amor memorias aplauda
 El contento de nuestro Zenid.

SCENE 6*Thetis*

Ik mag dan een godin zijn
 Als ik niet vrij kan kiezen
 Voor hem naar wie ik verlang,
 Wat heb ik er dan aan een godin te zijn?
 O, ongelukkige ik, als ik mijn geliefde
 Niet gelukkig kan maken
 Als ik niet vrij kan kiezen,
 Wat heb ik er dan aan een godin te zijn?
 Mijn hart staat in vuur en vlam voor Peleus,
 Maar ik kan niet vrij kiezen
 En me bij hem voegen,
 Wat heb ik er dan aan een godin te zijn?

SCENE 11*Het koor van de Nereïden*

Op de bruiloft van de pure Hymenaea,
 Trouwt de bevallige dochter
 Van de grote Nereus,
 Met Jupiter en wordt
 Een gelukkige beminde.
 Wat een vreugde in het golvenrijk!
 Zing, zing, kom, kom,
 Schone Nereïden, fortuinlijke godinnen,
 Met zachte woorden, duizend keer geoefend,
 Laat onze harten juichen
 Om de roem van Jupiter,
 Om de zeges van Thetis,
 Om de herinneringen aan de Liefde.

SCÈNE 6*Thétis*

Si toute divine que je suis,
 Je suis privée de liberté
 Dans mes désirs,
 À quoi bon être divine ?
 Si je ne peux rendre heureux
 Mon amant, parce que malheureuse
 Je suis privée de liberté,
 À quoi bon être divine ?
 Alors que je brûle pour Pélée,
 Je suis privée de liberté
 Pour le rejoindre,
 À quoi bon être divine ?

SCÈNE 11*Chœur des Néréïdes*

Aux noces du chaste Hyménée,
 La fille avenante
 Du grand Nérée,
 Avec Jupiter elle devint
 Une heureuse amante ;
 Que triomphent le royaume des ondes !
 Chantez, chantez, venez, venez,
 Belles Néréïdes, Déesses fortunées,
 Et par de doux accents, par mille perfections,
 Que nos cœurs applaudissent
 Les gloires de Jupiter,
 Les victoires de Thétis,
 Les mémoires de l'Amour.

ACTO II

SCENA 9

Pelèo y Tetis

Pelèo

Pues viva yo, de tus ojos
À la vista, alimentàdo.

Tetis

Vive, y vive confiàdo,
Que no te daràn enojos.

Los dos

Ay como siempre,

Peleo

En miedos,

Tetis

En estorbos,

Los dos

Es, entre dudas, frio lo amoràfo.

SCENA 6

Prometeo, Satyro, y la Estatua animàda, que va mo- viendofe con todos fus miembros.

Prometeo

Oh Fuego soberàno, oh rayo, cuyo aliento,
À no verte divino,
Que lo eras, conociera en el efecto.
De tu beldad amante,
finezaz y deseos igualó mi cariño:
No dures piedra, pues me miras tierno.

Estatu

Prometeo, pues me diste vida, que te confieso;
No quitarmela quieras
Con la muerte de humanos penfamientos.

BEDRIJF II

SCENE 9

Peleus en Thetis

Peleus

Eindelijk leef ik, ik voel kracht
Bij het zien van jouw ogen.

Thetis

Leef, leef vol vertrouwen,
Want zij zullen geen verbolgenheid veroorzaken.

Samen

Helaas, zoals altijd,

Peleus

Door angst,

Thetis

Door tegenslag,

Samen

Door twijfel lijdt Liefde altijd kou.

SCENE 6

Prometheus, de sater en het levende standbeeld dat al zijn ledematen beweegt.

Prometheus

Oppermachtig vuur, wat stralen wij,
Ik herken je goddelijke inborst slechts
Door je lichtspel en vraag me af
Welke hemelse macht jij hebt.
Verliefd op je schoonheid
Heb je ook in overvloed
Verfijning en verlangens ontvangen:
Wees niet hard, kijk naar mij met tederheid.

Standbeeld

Prometheus, jij hebt mij het leven geschonken,
Je kunt het me niet ontnemen
Zonder je menselijke gevoelens dodelijk
te kwetsen.

ACTE II

SCÈNE 9

Peléé et Thétis

Peléé

Je vis enfin, alimenté
À la vue de tes yeux.

Thétis

Vis, vis en confiance,
Car ils ne te provoqueront aucun courroux.

À deux

Hélas, comme toujours,

Peléé

Dans la crainte,

Thétis

Dans l'adversité,

À deux

L'amour, dans le doute, a toujours froid.

SCÈNE 6

Prométhée, Satyre et la statue animée qui s'anime de tous ses membres.

Prométhée

Feu souverain, Ô rayons,
Dont je ne reconnais le souffle divin
Que par ses effets je contemple
Ce qu'il y a de céleste en ton pouvoir.
Amant de ta beauté, tu as reçu également
Finesses et désirs en partage :
Ne sois pas dure, mais regarde-moi avec
tendresse.

Statue

Prométhée, je reconnais que tu m'as donné la vie,
Tu ne devrais pas me l'ôter
Sans la blessure mortelle de tes sentiments
humains.

Satyro
Por Baco, que la Estatua conoce,
Y habla à un tiempo:
Aqui tiene un Criado.
Oye usted. Es de piedra aun el pescuezo?

Estatu
No de tu accion el luftre
Ajen de Amor afectos;
Indigno es el humano,
En alma, que alentà divino fuego.
De Jove en mi, un retrato
Contempla, en lo perfecto;
Mortal no al cuerpo aspire,
Haz te divino, con amar lo eterno.

Prometeo
Que bien, en tus discursos,
Tu origen estoy viendo.

Estatu
Culpa es morir humano,
Quien para fer divino el Ser le dieron.

Prometeo
Quien obró tus primores,
o lo ès, a debe serlo.

Estatu
No deja de fer Hombre quien,
à encumbrarse, estriva en loso berbio.

Prometeo
Quien dueños es de las Ciencias,
De la Deidad es dueño.

Estatu
Siempre es, entre los doctos,
El que presume más, quien sabe menos.

Prometeo
Deidad seràs por mi,
Y yo por ti, à los Cielos.

Estatu
Cerca està de si propio,
Quien de si mismo se imagina lejos.

Sater
Allemachtig! Het standbeeld spreekt
En herkent je nog ook!
Het heeft hier een dienaar.
Kijk, je zou zeggen dat zijn nek ook van steen is.

Standbeeld
De creatie van zo'n grote geest
Verdiert meer dan simpele liefde.
De liefde is een minderwaardig terrein
Voor een ziel met een goddelijke adem.
Zie mij als een kopie van Jupiter,
Levend en perfect
Streef er niet naar een mens te zijn,
Word een god en bemin de eeuwigheid.

Prometheus
Ik merk het duidelijk,
Aan wat je zegt, aan je afkomst.

Standbeeld
Wie de goden wil evenaren
Wacht als straf de dood.

Prometheus
Wie jouw schoonheid tot leven heeft gewekt
Is een god of zou het moeten zijn.

Standbeeld
Het is en blijft een mens
Maar zulke hoogmoed is ongepast.

Prometheus
Wie de Wetenschappen waard is, Is de
goddelijke status waard.

Standbeeld
Ook bij de geleerden kom je ze tegen,
Ze denken het meeste te weten, maar ze weten
het minste.

Prometheus
Voor mij zul jij een god zijn,
En ik zal voor jou een hemelse vorst zijn.

Standbeeld
Wie denkt dat hij ver van zichzelf af staat,
Staat dicht bij zichzelf.

Satyre
Sapristi ! La statue parle et te reconnait en
même temps !
Elle a ici un serviteur.
Écoutez, on dirait que son cou aussi est en pierre.

Statue
L'œuvre d'un tel esprit
Ne mérite pas un amour profane,
L'amour est un terrain indigne
Pour une âme qu'anima un souffle divin.
Contemple en moi un portrait
Vivant et parfait de Jupiter ;
N'aspire pas à être un corps mortel,
Deviens un être divin en aimant l'éternité.

Prométhée
Comme je vois bien,
Par ton discours, ton origine.

Statue
Le châtement sera la mort
Pour celui dont l'âme a voulu égaler le divin.

Prométhée
Qui a donné vie à ta beauté
Est divin ou bien doit l'être.

Statue
Il n'en est pas moins homme
Celui qui a un orgueil démesuré.

Prométhée
Qui est digne des Sciences
Est digne de la divinité.

Statue
Il y a toujours parmi les doctes,
Celui qui croit savoir le plus et qui en sait
le moins.

Prométhée
Tu seras pour moi une divinité,
Et moi pour toi un souverain des cieux.

Statue
Il est proche de lui-même
Celui qui croit être loin de soi.

SCENA 11*Prometeo*

Ay de la vida, cuyo duro afàn,
 Nunca es algo al bien, siempre es mucho
 al mal.
 No basta, Jove airado,
 Quitarme lo que adoro,
 Sin que del mal, que lloro
 Sea el consuelo, el ser mas
 desdichàdo.
 No basta castigàdo,
 Sentir el mayor mal,
 Sino que, à su amargùra
 Se añiadas la dura,
 De que à dos muertes viva yo imortal.

SCENA 12*Cora de Mortales afligidos de diferentes generos de penalidades.**Coro*

Ay de la vida, cuyo duro afàn,
 Nunca es algo al bien, siempre es mucho al mal
 Yo muero de frio, Y yo de un ardor,
 Yo siento dolor,
 Y yo un desvario.

Ay, ay, ay,
 Ay de la vida, cuyo duro afàn,
 Nunca es algo al bien, siempre es mucho al mal.
 Yo soy despreciàdo, Yo soy perseguido,
 o siento un olvido,
 Yo amante un cuidàdo.

Ay, ay, ay,
 Ay de la vida, cuyo duro afàn
 Nunca es algo al bien, siempre es mucho al mal.

*Baylete ridiculo de Cojos, Corcàbados,
 Mancos &c.***SCENE 11***Prometheus*

Hoe wreed is het lot van de arme sterveling,
 Wiens geluk niets voorstelt,
 En steeds ongeluk in overvloed krijgt.
 Ach boze Jupiter, volstaat het niet,
 Me te ontnemen wat ik aanbid,
 Moet ik om me te troosten,
 De meest ongelukkige ziel zijn
 En mijn ongeluk bewenen?
 Volstaat het niet me te treffen
 Met het grootst mogelijke ongeluk?
 De wreedste wreedheid
 Moet nog verzaard worden met verbittering.
 Moet mijn hart eeuwig twee doden overleven?

SCENE 12*Koor van stervelingen getroffen door allerlei tegenslagen**Koor*

Hoe wreed is het lot van de arme sterveling,
 Wiens geluk niets voorstelt,
 En die altijd ongeluk in overvloed krijgt,
 Ik sterf van de kou, En ik van de hitte,
 Ik word gekweld door pijn,
 En ik ben krankzinnig.

Hoe wreed is het lot van de arme sterveling,
 Wiens geluk niets voorstelt,
 En die altijd ongeluk in overvloed krijgt,
 Ik word veracht, Ik word vervolgd,
 Ik voel me in de steek gelaten,
 Ik ben een hoffelijke minnaar.

Hoe wreed is het lot van de arme sterveling,
 Wiens geluk niets voorstelt,
 En die altijd ongeluk in overvloed krijgt.

*Lachwekkend ballet van bultenaars, kreupelen
 en invaliden.***SCÈNE 11***Prométhée*

Destin cruel du pauvre mortel,
 Dont le bonheur n'est rien,
 et le malheur toujours trop,
 Cela ne te suffit pas, Jupiter courroucé,
 De me priver du bien que j'adore,
 Il faut que pour me consoler,
 je sois le plus infortuné
 En pleurant mon malheur ?
 Cela ne suffit pas d'éprouver
 Le plus grand des malheurs ?
 Il faut qu'à l'amertume
 S'ajoute aussi la cruauté la plus dure.
 Et que mon cœur survive immortel à deux morts ?

SCÈNE 12*Chœur de mortels affligés de différentes peines**Chœur*

Destin cruel du pauvre mortel,
 Dont le bonheur n'est rien, et le malheur
 toujours trop,
 Je meurs de froid, Et moi d'ardeur,
 J'éprouve une douleur,
 Et moi je délire.

Destin cruel du pauvre mortel,
 Dont le bonheur n'est rien, et le malheur
 toujours trop,
 Je suis méprisé, Je suis persécuté,
 Je me sens délaissé,
 Je suis un amant attentionné.

Destin cruel du pauvre mortel,
 Dont le bonheur n'est rien, et le malheur
 toujours trop.

*Ballet ridicule de bossus, de boiteux et
 d'estropiés.*

ACTO III

SCENA 1

Aragne y Minerva

Aragne

No ha de rendirte parias mi destreza,
No, por ser Diosa en el obrar humano
Esperes la victoria

Minerva

Dos veces atrevida, has intentado
Tu mismo riesgo, pues desvanecida pagaras,
No solo competirme has presumido
En este ya de mi blason trofeo sino que,
De los Dioses en ofensa,
De sus acciones falsa Coronita,
Con lengua vil, o pluma de colores;
De quantas tus dibujos matizaste,
Tantas de empacho, asu deidad sacaste.

Aragne

No he pretendido ofensas de los Dioses,
Igualdades contigo, si, en el Arte
De diestra Abuja; pero dije poco;
Que en este no me igualas.
Vences Minerva, por mirarte Palas.

Minerva

En tanto atrevimiento, las piedades
Indignas son, cuando el castigo es justo.

Aragne

Morir pretendo si no vive,
Venguese mi afrenta
En mi vida, consuelo sea la muerte;
Que en grande mal, siempre el morir fue suerte.

BEDRIJF III

SCÈNE 1

Arachne en Minerva

Arachne

Mijn vaardigheid heb ik niet aan jou te danken,
Je mag dan een godin zijn, verwacht niet dat je
van mensen wint;

Minerva

Twee keer heb je je aan zoveel hoogmoed gewaagd,
Je dacht dat je kon wedijveren
Met mij, om dit doek,
Het bewijs van mijn grootsheid,
Maar je hebt de goden vertoorn
Door te liegen over wat ze gedaan hebben.
Je hebt liefdesverhalen verteld
Met scherpe tong en een in kleur gedrenkte veer,
Maar alle kleuren waarmee je je doek
hebt geweven,
Heb je schaamteloos hun goddelijkheid ontnomen.

Arachne

Ik heb de goden niet willen vertoornen,
Maar door dat kunstige werkstuk,
Ben ik jouw gelijke, en zelfs meer,
In dit weefsel evenaar je me niet:
Jij wint Minerva, omdat Pallas je beschermt.

Minerva

Bij zoveel hoogmoed is mededogen
Niet gepast, alleen straf is rechtvaardig.
(Ze slaat haar)

Arachne

Wie geen eer te beurt kan vallen, leeft niet meer,
Dan sterf ik liever; laat mijn leven mijn
vernedering wreken,
En laat de dood mijn troost zijn.
Wie zoveel ongeluk treft, wacht altijd de dood.

ACTE III

SCÈNE 1

Arachné et Minerve

Arachné

Mon habileté n'a rien à t'envier,
Toute déesse que tu es, n'espère pas
Triompher sur les hommes ;

Minerve

Tu as pris deux fois ce risque, car orgueilleuse
Tu t'es fait fort de rivaliser
Avec moi par cette toile
Qui est le triomphe de ma gloire,
Mais quand, outrageant les dieux,
Fausse chroniqueuse de leurs actions,
Tu as su raconter des histoires d'amour
D'une langue vile et d'une plume colorée,
Mais toutes les couleurs avec lesquelles tu as
tissé ta toile,
Tu les as sans vergogne dérobées à leur divinité.

Arachné

Je n'ai pas prétendu offenser les dieux,
Mais par cet habile ouvrage,
Je suis ton égale, et bien plus,
Sur cette toile, tu ne m'égales pas :
Tu triomphes, Minerve, car Pallas te protège.

Minerve

Devant tant d'audace, la pitié
Est indigne, quand le châtiment est juste.
(Elle le frappe)

Arachné

Si celui qui est privé d'honneur ne vit plus,
Je préfère mourir ; que mon affront soir vengé
par ma vie,
Et que ma mort soit ma consolation.
Devant un grand malheur, la mort est toujours
la destinée.

Minerva
No lograràs, ni aun del morir el gusto,
Que a mi poder, segunda vez vencida,
Eterna has de vivir à los afanes.
Pues te llamaste Aragne,
Araña, al viento tu destrezas ejer cites.
Tejas debil mansion, de tiernos hilos,
A tu ya transformada desventura;
Y tus propias entrañas consumiendo,
De tu mismo morir, vayas viviendo.

SCENA 2

Prometeo y Minerva

Prometeo
De Gloria un deseo,
De Amor un ardor;
Si Amor puede ser
Cierto bien querer,
Que sin ser Amor, Se pone en aquello,
que es parto ingenioso
Del propio primor.

Minerva
Dar vida, a tu vida,
Te ha dado la muerte.

Prometeo
Pero no la muerte de verla cumplida.
Faltome mi bien a supremos enojos.
Yo fui su homicida.

Minerva
Yo causa a tus males.

Minerva
Opnieuw versla ik jou met mijn kracht,
Je zult niet genieten van het korte geluk van
de dood,
Je zult eeuwig leven en gekweld worden.
Jij bent Arachne, de weefster, en als een spin
Zul je in de wind blijk geven van je talent.
Met dunne draden zul je een breekbaar huis weven,
Na je ongelukkige gedaanteverwisseling,
En je eigen ingewanden etend,
Zul je leven ondanks je dood.

SCENE 2

Prometheus en Minerva

Prometheus
De drang om te verheerlijken,
De gloed van de liefde,
Als Liefde de kracht heeft
Om te willen,
Want als het geen Liefde is,
Is dit het vernuftige resultaat
Van haar schoonheid.

Minerva
Zin geven aan je leven
Heeft tot je dood geleid.

Prometheus
Maar het was niet de bedoeling
Haar te zien sterven.
Ik heb mijn geliefde verloren door de
allerhoogste toorn;
Ik ben haar moordenaar.

Minerva
En ik de oorzaak van jouw ongeluk.

Minerve
De nouveau vaincu par ma puissance,
Tu ne jouiras pas du bref bonheur de la mort,
Mais tu vivras éternellement les tourments.
Puisque tu t'appelais Arachné, comme araignée
Tu exerceras aux vents ta virtuosité.
Tu tisseras de tendres fils une fragile maison,
Après ton infortunée métamorphose,
Et consumant tes propres viscères,
Tu vivras de ton propre mourir.

SCÈNE 2

Prométhée et Minerve

Prométhée
Un désir de gloire,
Une ardeur d'amour,
Si Amour a le pouvoir
De vouloir,
Car s'il n'est pas amour,
Il est le fruit ingénieux
De sa propre beauté.

Minerve
Donner vie à ta vie
A provoqué ta mort.

Prométhée
Mais non pas le destin
De la voir achevée.
J'ai perdu ma bien-aimée à cause du Courroux
suprême;
Je fus son assassin.

Minerve
Et moi la cause de tes malheurs.

SCENA 3

Prometeo

Pues fuiste en mi mal,
de mi bien la ocasión,
se lo en mi bien,
del mal que es mayor.

Mas ay de mi triste !
Que en mis desconsuelos, en vez del alivio, se
dobla el tormento.
Que propio, en las penas, es, a mayor riesgo
morir la esperanza.
Ay de mi !
Mas porqué me quejo?
Si aumenta el dolor alivio,
que es viento.
Porqué en mis entrañas buscas ave
el cebo?
Si lo tierno anhelas, cebate en mo pecho.
Si de Amor me olvido, Como de él me acuerdo?
Dentro está el ardor que en el labio es fuego.
Ave.

SCENA 4

Nisèa y Prometeo

Nisèa
Hasta quando, amorosos desaciertos,
Pasos perdiendo en busca de mi amado,
Por estas soledades
Habeis de conducirme?
Hasta quando mi Amor, mudos desiertos,
Pues que no le ignorais, tendreis callado?
Quando, Sacras Deidàdes,
De voluntadtan firme El logro ha de mirarle?

Prometeo

Tente deidad y no piadosa, intentes serlo
conmigo,
En males tantiranos siendo cruel contigo.
No al mueres.

SCENE 3

Prometheus

*Een gier vliegt omlaag om zich aan zijn
ingewanden te goed te doen*

De reden voor mijn geluk schuilt in het ongeluk,
Dus om het geluk te vinden, moet ik meer
ongeluk kennen.
*(Een gier vliegt naar hem toe en pikt aan zijn
ingewanden)*

Ach, arme ik,
wat gebeurt er toch?
In plaats van dat mijn kwelling afneemt,
Groeit ze nog!
Terwijl zij ademt, vervliegt mijn hoop.
Ach, arme ik!
Maar waarom zou ik klagen?
Want de opluchting, niets meer dan een zucht,
Verergert mijn kwelling.
Waarom zoekt de gier in mijn ingewanden
zijn maal?
Als de Liefde mij vergeet,
Hoe kan ik me haar dan herinneren?
De gloed die in mij brandt,
Uit zich via mijn vurige lippen.

SCENE 4

Nicaea en Prometheus

Nicaea
Hoe lang nog, o liefdesverdwazing,
Raak ik het spoor van mijn geliefde bijster
Worstel ik me door de gruwelijke eenzaamheid,
Waar leid jij me heen?
Hoe lang nog, stille woestijnen, houden jullie
Mijn geliefde verborgen? Jullie weten hem zijn.
Wanneer, o heilige goden, belonen jullie me
Voor mijn volhardende liefde?

Prometheus

Stop, godin, probeer niet barmhartig te zijn
Nu het ongeluk mij zo gruwelijk treft.
Ik ben wreed geweest tegen jou;
En nu moet ik sterven.

SCÈNE 3

Prométhée

Un vautour descend lui ronger les entrailles

Puisque la raison de mon bonheur est dans
le malheur,
Alors dans mon bonheur, le malheur me
conviendra le mieux.
*(Un vautour vole vers lui et lui ronge les
entrailles)*

Ah, pauvre de moi,
que se passe-t-il ?
Mon tourment,
Au lieu de s'amoinrir, Ne fait qu'augmenter !
Alors qu'elle respire, L'espérance se meurt,
Pauvre de moi !
Mais pourquoi me plaindre ?
Puisque le soulagement, qui n'est que du vent,
Accroît mon tourment.
Pourquoi dans mes entrailles, Le vautour
cherche-t-il sa nourriture ?
Si l'amour m'oublie,
Comment puis-je me souvenir de lui ?
L'ardeur qui brûle en moi
S'exprime par le feu des lèvres.

SCÈNE 4

Nisèe et Prométhée

Nisèe
Jusqu'à quand, ô amoureux égarements,
Me perdant à la recherche de mon bien-aimé
A travers ces âpres solitudes,
Conduirez-vous mes pas ?
Jusqu'à quand, ô silencieux déserts, garderez-vous
Mon amour caché, puisqu'il vous est connu ?
Quand, divinités sacrées, récompenserez-vous
La constance de mon amour ?

Prométhée

Arrête, déesse et n'essaye pas d'être charitable
Avec moi dans des malheurs si tyranniques,
Alors que je suis cruel envers toi ;
Alors que je meurs.

SCENA 9*Tetis, Pelèo y Jupiter**Tetis*

Pues Jove viene a mis voces,
Ya el ciel me desagracia.

Pelèo

Que haya quien con celos huya de su dama,
Por su dama.

Jupiter

A tu vista, y a tus ruegos, me traen
Tetis soberana,
Cuidados tuyos, y mios;
Si estos en un dios se hallan.
Ya se, que pedirme quieres por Aragne;
Cuando alcanzas, que de una deida castigos
otra deidad no embaraza.
De ja ese cuidado, al mio ;
Que yo haré por ti, que Palas obligadame
conceda
Lo que me debe obligada.
Mayor empeños es el mio.
Mira, yo se, que mis ansias, ni una,
Han debido a tu pecho, de Amor,
Cuando al temor tantas.
No es quererte bien, hacerte en vez de
mi esposa,
Esclava ; Qué valen glorias del cuerpo,
Cuando a las no pasan?
Otro Amor es, ya lo se, quen el mio
te embaraza.
Yo quiero lo que tu quieres.
No ama, quien violenta el alma.
No juzgues, que estas razones finjo,
Por saber si amas.
Aunque tus rigores siento,
Te estimo la confianza.

SCENE 9*Thetis, Peleus en Jupiter**Thetis*

Jupiter geeft gehoor aan mijn klacht,
De Hemel heeft de belediging gewroken.

Peleus

Er zijn er die uit jaloezie hun vrouw
Voor een andere vrouw hebben verlaten.

Jupiter

Je gezicht en je gebeden stuwen me vooruit,
Mooie Thetis,
Jouw wensen zijn de mijne.
(Er moet een god zijn die ze kan inlossen).
Ik weet wat je voor Arachne bepleit,
Je wilt een straf van een godin
Die een andere godin niet zou hinderen.
Ik zal ervoor zorgen,
Voor jou maak ik
Dat Pallas me een gunst verleent
Die ze me nog verschuldigd is.
Dat is mijn belangrijkste taak.
Ik weet dat mijn smart
Je niet kan dwingen van me te houden,
Ze wekt alleen veel vrees bij je op.
Ik bemin je niet als ik je niet
Tot gemalin maar tot slavin maak.
Welke glorie biedt een lichaam
Als het niet beziel is?
Ik weet dat een andere liefde
Je aan mijn affectie ontrukkt.
Ik verlang wat jij verlangt,
Wie een ziel geweld aandoet, bemint niet.
Denk niet dat ik nu huichel
Om te weten of jij verliefd bent,
De Liefde droomt in een andere kleur
Als ze wensen en woorden uit.
Het is mijn taak je los te laten,
Ik kan niet iemand tot mijn gemalin maken
Die de hoop heeft gekoesterd
De gemalin van een andere aanbieder te zijn.
Ik begrijp je onverzettelikheden,
En ik waardeer je eerlijkheid.

SCÈNE 9*Thétis, Pélée et Jupiter**Thétis*

Puisque Jupiter vient à ma plainte,
Le Ciel vient réparer mon outrage.

Pélée

Il y en a qui par jalousie
Ont quitté leur dame pour une autre dame.

Jupiter

Tes passions et les miennes me portent,
Belle Thétis,
À ta vue et à tes prières
(Si un Dieu peut les obtenir).
Je sais que tu viens intercéder pour Arachné,
Quand tu obtiens des châtiments d'une déesse,
Qui ne gêneraient pas une autre déesse.
Je vais m'en occuper,
Pour toi je ferai en sorte que Pallas
Me concède par obligation
Ce qu'elle me doit en étant mon obligée.
C'est là mon plus grand devoir.
Je sais que mes tourments
Ne te poussent pas à m'aimer,
Mais à avoir de grandes craintes.
Ce n'est pas t'aimer si au lieu
De mon épouse tu deviens mon esclave.
Que vaut la gloire pour le corps
Si elle ne passe pas par l'âme ?
Je sais qu'un autre amour
T'arrache à mon affection.
Je désire ce que tu désires,
Il n'aime pas, celui qui violente une âme.
Ne crois pas que je feins ces raisons
Pour savoir si tu es amoureuse,
Car Amour revêt d'une autre couleur
Les intentions et les paroles.
Céder est mon devoir,
Mais il n'est pas juste que je fasse
Mon épouse celle qui a vécu dans l'espoir
D'être l'épouse d'un autre amant.
Bien que je comprenne ta rigueur,
J'estime ta confiance.

Tetis
Señor, de Juno atenciones son de mis
retiros causa.

Jupiter
Y amor también

Tetis
Si fue Amor,
Tan antes fue de tu llama,
Que jamás hacerme pudo contigo,
Y con migo ingrata.

SCENA 10

Nerèo, Caro de Nereydas y Tritones.

Nerèo
Pues toco, pues miro de mi suerte el dia ;
Muestre mi alegria, la gloria que aspiro.
Deidad, sin beldad, es una ventura ; beldad,
Y hermosura dos veces deidad, dos veces
deidad.
A sacros ardores, mi suerte mejora ;
Logre quien fue aurora, de sol resplandores.
Envidie Neptuno, con Jove el empleo,
Pues logra Nereo lo que envidia Junos,
Pues toco pues miro de mi fuerte el dia ;
Muestre mi alegria la gloria que aspiro.

SCENA 12

*Jupiter, Nerèo, Tetis, Pelèo, Mercurio,
Prometeo, Hercules, Minerva, Nisèa, Pandora
y Aragne*

Coro
Minerva y Aragne
O suma deidad

Pandora, Tetis y Nisèa
O suma deidad

Mercurio y Prometeo
O suma deidad

Thetis
Heer, de toewijding aan Juno
Was de reden dat ik me terugtrok.

Jupiter
En de liefde ook.

Thetis
Als het de Liefde was,
Was het toch vooral uw vurigheid,
Waar ik nooit ondankebaar voor kan zijn,
Niet tegenover mij en niet tegenover u.

SCÈNE 10

Nereus, koor van Nereiden en Tritonen

Nereus
Eindelijk gaat mijn lotsbestemming in vervulling;
De roem die ik nastreef, doet me nu stralen.
Goddelijkheid zonder schoonheid is een troef,
Genade en schoonheid zijn twee godentoeven.
Zulke heilige vuren begunstigen mijn lot;
Laat haar die de dageraad schiep,
Genieten van de pracht van de zon.
Laat Neptunus jaloers zijn op Jupiters huwelijk
Want Nereus heeft waargemaakt wat Juno wou.
Eindelijk gaat mijn lotsbestemming in
vervulling;
De roem die ik nastreef, doet me nu stralen.

SCÈNE 12

*Jupiter, Nereus, Thetis, Peleus, Mercurius,
Prometheus, Hercules, Minerva, Nicaea,
Pandora en Arachne*

Koor
Minerva en Arachne
Oppergod

Pandora, Thetis en Nicaea
Oppergod

Mercurius en Prometheus
Oppergod

Thétis
Seigneur, l'attention envers Junon
A été la raison de mon retrait.

Jupiter
Et l'amour aussi.

Thétis
Si ce fut Amour,
Ce fut avant ta flamme
Qui jamais ne put me rendre
Ingrate envers moi ni envers toi.

SCÈNE 10

Nérée, Chœur de Néréides et Tritons

Nérée
Enfin je touche et j'observe le jour de mon destin ;
Que la gloire à laquelle j'aspire montre ma joie.
Divinité sans beauté est une richesse,
Grâce et beauté sont deux divinités.
À de telles ardeurs sacrées, mon destin s'améliore
Que celle qui fut Aurore
Jouisse des splendeurs du soleil.
Que Neptune envie les noces de Jupiter, car
Nérée a atteint ce que Junon désirait.
Enfin je touche et j'observe le jour de
mon destin ;
Que la gloire à laquelle j'aspire montre ma joie.

SCÈNE 12

*Jupiter, Nérée, Thétis, Pélée, Mercure,
Prométhée, Hercules, Minerve, Nisée, Pandore
et Arachné*

Chœur
Minerve et Arachné
Ô divinités suprêmes

Pandore, Thétis et Nisée
Ô divinités suprêmes

Mercure et Prométhée
Ô divinités suprêmes

Hercules, Pelèo, Jupiter, Nerèo
O suma deidad

Coro solo
Gratos nos admite, en tu gloria ocupados,

Minerva y Aragne
O suma deidad,

Pandora, Tetis, Nisèa
O suma deidad,

Mercurio y Prometeo
O suma deidad,

Hercules, Pelèo, Nerèo
O suma deidad,

Coro
A la de ensalzar a tu nombre inmortal

Minerva
Y a tus plantas Nisèa,
Y su hermosura,
Palas a tus preceptos a tus preceptos obligada,
Tetis obedecida, pues logra Aragne en ti,
tercera vida.
Por que entre tantas, todo sea ventura,
o gran padre,
El serlo, confiada, en esta ninfa bella,
Que de Prometeo silenciosa amante,
Llora escarmientos, en contraria estrella,
Te ofrezco el mas constante,
Largo y sincero amor,
Que a su centella ardido tierno, en firmezas de
diamante.
Premio Prometeo sea del amor de Nisèa.

Nisèa y Prometeo
Que gloria.
Que dicha.
Que gozo.
Que suerte.
Mi fe. Mi ventura. Tan puros abrazos.
Amor tan constante, no acabe la muerte.

Hercules, Peleus, Jupiter, Nereus
Oppergod

Enkel koor
Ze willen dat we ons verenigen

Minerva en Arachne
Oppergod

Pandora, Thetis en Nicaea
Oppergod

Mercurius en Prometheus
Oppergod

Hercules, Peleus, Jupiter, Nereus
Oppergod

Koor
Om jouw onsterfelijke naam te prijzen.

Minerva (Nicaea knielt)
En voor jouw voeten, Nicaea,
En voor jouw schoonheid,
Onderwerpt Pallas zich aan jouw bevelen,
Thetis gehoorzaamt al,
Arachne krijgt dankzij jou een derde leven.
Want alles moet enkel geluk zijn,
Dankzij jou, edele vader,
En via deze mooie nimf,
Die in stilte verliefd is op Prometheus,
En huilt om de straf voor een ongunstig gesternte.
Ik bied je aan, de meest standvastige,
De meest genereuze en eerlijkste liefde,
Wier vlam zachtjes blijft branden
En even onverzettelijk is als diamant.
Prometheus zal de prijs zijn voor de liefde
van Nicaea.

Nicaea en Prometheus
Wat een zaligheid!
Wat een vreugde!
Wat een plezier!
Wat een lot!
Zo'n mooie daad verdient mijn genegenheid.
De dood mag geen einde maken aan zo'n
standvastige liefde.

Hercules, Pélée, Jupiter et Nerée
Ô divinités suprêmes

Chœur seul
Qui souhaitez notre union.

Minerve et Arachné
Ô divinités suprêmes

Pandore, Thétis et Nisée
Ô divinités suprêmes

Mercurie et Prométhée
Ô divinités suprêmes

Hercules, Pélée, Jupiter et Nerée
Ô divinités suprêmes

Chœur
Pour glorifier ton nom immortel.

Minerve (Nisée s'agenouille)
Et à tes pieds, Nisée,
Et à ta beauté,
Pallas soumise à tes ordres,
Thétis déjà obéissante,
Arachné obtient à travers toi une troisième vie.
Car tout ne doit qu'être bonheur,
Grâce à toi, ô noble père,
À travers cette belle nymphe,
Qui, amoureuse silencieuse de Prométhée,
Pleure les châtements d'un astre contraire.
Je t'offre le plus constant,
Le plus généreux et le plus sincère amour,
Dont la flamme brûla tendrement dans
la dureté du diamant.
Prométhée sera le prix de l'amour de Nisée.

Nisée et Prométhée
Quelle gloire !
Quelle joie !
Quel plaisir !
Quel destin !
Une si belle action mérite mon étreinte.
La mort ne doit pas mettre fin à un amour si
constant.

